

Ненад Борозан

ПУТ — ТИТО

*треба ли именовати тугу. оку она је знана
њен рукопис боли усред свих снова и бдења
све што има ток и дише смијешак је рођена дана
одгонетка блиског јуче, знање свевидог хтијења.
звјезда која зна свој пут и непознато спознаје
може да заћути, да стане не може и неће
говори прошлост и садашњост. будућност она сва је
вријеме и сигурност који казальки говоре гдје ће.*

*од предјела знаних до неба и још више
пут знан је ко у завјет што крвотоком тече
свјетлост је остварен сан који изнова пише
поглавље о звјезди у ово печално вече.
хоће ли се бдјење са правом ријечи стећи
именоват кућу у сјетној пјесми свирача
али чинити је: болом у дјело, зарно, прећи
путем којим гордо будућност већ корача.*